

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicae

Schnorrenberg, Anno

Coloniae, 1740

Titulus XXVII. De Appellationibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62040](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62040)

tiam, nec ullâ ratione dissolvi potest. 2dò. Quando Judex actori non plenè probanti juramentum suppletorium detulit, & propterea ei causam adjudicavit. *L. admonendi, 31. ff. de jurejur. 3id.* Sententia pretio empta, licèt appellatum non sit, infirma manet, nec transit in rem judicatam. *L. venales, 7. C. quando provocat. non est necess. 4d.* Si Judex errorem falsamve causam, quæ ipsum ad pronuntiandum movit, sententiæ inseruit. *L. 1. ff. quæ sentent. sine appell. rescind.*

Quæres duodecimò. Qualiter sententia executioni mandanda?

32. primò. Postquam sententia in rem judicatam transit, sit executio à Judice, qui illam tulit, vel ejus delegato, nisi fuerit Judex appellationis, qui si sententiam, à qua appellatum, confirmet, causæ executionem ad priorem Judicem, ut eam faciat, remittere debet.

2dò. Merus executor, cui nulla omnino cognitio causæ commissa, contra sententiæ executionem exceptiones admittit

tere non potest. Executor mixtus, cui cognitio de facienda executione committitur, exceptiones illas cognoscere potest, quæ non ad impugnandam sententiam, sed solùm ad retardandam vel impediendam tendunt executionem. *cap. de cetero, 5. h. r.*

3idò. Tertius quoque, qui Judicio ab initio non interfuit, cujus tamen interest, neque infra 10. dies appellavit, quia nescivit, sententiæ executionem impedire potest: cum juxta constitutiones canonicas & civiles res inter alios acta non noceat regulariter alii. *cap. cum super, 17. h. r.*

Quæres ultimò. Quæ pœna Judicis malè judicantis?

32. De jure civili litem facit suam, id est, periculo litis se obstringit, & litem damnique partis læsæ in se transfert. De jure canonico per annum ab officii suspenditur executione, ad estimationem litis parti quam læserit, nihilominus condemnandus. *cap. cum aterni, 1. h. t. in 6.*

T I T U L U S XXVII.

De Appellationibus.

Hucusque explicavimus, qualiter juris litigium in prima instantia sive primo judicio sit deducendum & definiendum; quia verò partes per Judicem sententias aliquando gravari contingit, ideo jurium Conditores eis secundam instantiam, sive remedium appellationis ad Judicem superiorem, per quem prioris sententiæ reformetur iniquitas, non minùs pru-

denter quàm salubriter constituerunt. De hac

Quæres primò. Quid est appellatio? 32. Est à gravamine inferioris ad superiorem provocatio. Dupliciter enim pars per sententiam Judicis gravari potest. Primò. Quia sententia contra se lata ob defectum alicujus ad sententiæ valorem requisiri nulla est, ut quia ab incompetenti Judice, aut post recusatorem

nem Judicis suspecti, aut ad instantiam Procuratoris falsi, aut contra reum indefensum, aut contra priorem, quæ in rem judicatam transit, lata fuit sententia; & tunc gravatus de nullitate vel apud eundem Judicem, qui sententiam tulit, *L. 1. ff. qua sentent. sine appell. rescind.* vel coram Judice superiore opponere potest, maximè si non ex errore, sed ex Judicis inferioris malitia sententiæ nullitas provenisse noscatur. In Judice delegato hoc speciale est, quod is sententiam à se nulliter prolatam reformare nequeat, sed delegans sit adeundus. Cujus ratio est: quia delegatus postquam sententiam sive bene, sive malè pronuntiavit, officio suo functus est, & jurisdictio expirat. *cap. in literis. 9. de offic. deleg.*

2dò, gravari potest; quia licet processus & sententia contra gravatum lata valida sit, cum omnes juris solemnitates observatæ sint, ideoque sententia non sit contra jus constitutionis, attamen est contra jus litigatoris, ut loquitur *cap. cum inter. 13. h. t.* & tunc locum habet remedium appellationis, quæ est à minore & inferiore Judice ad majorem & superiorem ratione gravaminis vel illati vel inferendi facta provocatio.

Quæres *secundò*. Quotuplex est appellatio?

R. Alia judicialis, alia extrajudicialis. Colligitur ex *cap. cordi. 1. cap. concertationi. 8. h. t. in 6. Clement. sicut. 3. eod. tit.* Judicialis est, quæ ab actu fit judiciali, videlicet sententia definitiva vel interlocutoria. Extrajudicialis est, quæ ab actu vel decreto extrajudiciali, ut ab electione vel beneficii collatione interponitur; improprie autem est appellatio, quia Ju-

dicem, à quo fiat, non necessariò requirit, cum etiam à parte litigante, quæ gravamen infert, appellari possit: ideoque non proprie appellatio, sed potius ad causam est provocatio, quia ad causam pertinet inchoandam.

Quæres *tertiò*. Qui appellare possunt?

R. Regulariter omnibus, qui per iniquitatem vel imperitiam Judicis gravati sunt, appellare permissum est. *can. Omnis oppressus. 3. & seqq. caus. 2. q. 6.* appellatio enim defensionem continet, quam natura omnibus indulsit. Unde

Primò. Non solum ille, qui per sententiam definitivam condemnatus fuit, sed etiam quorum interest, appellare possunt. *L. 1. ff. de appell. recip.* sic fidejussor pro eo, qui fidem interposuit; Procurator mandatum habens pro Principali; Tutor & Curator pro pupillo & minore; Dominus pro subdito; Pater pro filio; & persona conjuncta cum cautione de rato pro conjuncto ritè appellant; imò humanitatis ratione receptum est, ut pro reo ad supplicium damnato quilibet provocare valeat. *L. non tantum. 6. ff. de app.*

2dò. Excommunicato appellationis datur beneficium. *cap. cum inter. 5. cap. dilecti. 10. cap. significaverunt. 11. de ex-cept.* Excommunicato enim in Judicio omnis conceditur defensio: Attamen appellatio extrajudicialis, cum potius sit quædam ad causam provocatio, quam appellatio, ideo sicut excommunicato non licet aliquem ad judicium provocare; *cap. intelleximus. 7. de judiciis.* ita quæque extrajudicialiter appellare eidem denegatur.

3tò. Consors ejusdem litis appellare potest, & ceteris consortibus hæc prodest appel-

appellatio. *cap. una sententia. 72. de appell.* si enim unus solus ad appellationis beneficium convolaverit, illius victoria jure communi suffragatur, si communi jure juventur, idemque negotium & eadem causa defensionis existit.

4to. Qui se mandatis Ecclesiæ pariturum juravit, hoc juramento non obstante à sententia vel præcepto, quo se injustè gravari arbitratur, appellandi habet facultatem. *cap. ad hæc. 20. de appell.* nam juramentum generaliter præstitum juxta & justitiæ limites explicandum, nec ad mandatum injustum extendendum est. Si tamen frivolè & solùm subterfugii causâ facta appellatio, illa nulla foret. *cap. questioni. 21. h. t.*

Quæres quartò. Quibus appellationis denegatur remedium?

R. Sequentibus: Primò, qui appellationis beneficio voluntariè vel tacitè vel expressè renuntiavit: ut si appellans Apostolos non petat, aut intra tempus præfixum appellationem non prosequatur. *cap. personas. 4. cap. cum sit. 5. h. t.* vel si condemnatus post appellationem adhuc coram Judice à quo litiget. *cap. gratum. 20. de offic. delegat.* aut ad solvendum judicatum petat dilationem. 2do contumaces, in pœnam contumaciæ condemnati, appellare non possunt. 3to nec qui sententiam contra se latam tacitè vel expressè approbaverunt. 4to nec qui legitimæ adversarii appellationi non detulerunt, si postea in eadem causa appellare vellent: ut in illo puniantur, in qua deliquerunt. *cap. constitutis. 23. cap. an sit. 42. h. t.* 5to demum appellare nequeunt, qui in Judicio sponte confessi & plenè convicti, si confessi non tamen

convicti, & appellatio interposita, illa non suspensivum, sed devolutivum tantùm habet effectum.

Quæres quintò. A qua sententia appellandum?

R. A quacunque sententia, nisi in Jure prohibeatur, appellare licet. Appellatio enim est defensio, quæ nemini facilè deneganda est. Appellatio autem vel quoad omnem effectum tam judicii ad Superiorem Judicem devolutivum, quàm sententiæ Judicis gravantis suspensivum, vel quoad effectum sententiæ à Judice à quo lata suspensivum tantùm in sequentibus denegatur casibus. 1mo, frivola, hoc est: quæ sine legitima causa est interposita. *cap. cum appellatibus. 5. h. t. in 6.* ideo ob frivolam appellationem interpositam subditus ab obedientia sui Superioris non excusatur. 2do. De jure civili solùm à sententia definitiva vel interlocutoria vim definitivæ habente, hoc est: gravamen per definitionem irreparabile imponente appellatur: Jus autem canonicum super quolibet gravamine etiam ab interlocutoria appellare permittit. *cap. super eo. 12. h. t.* quod limitatum videtur per Trident. sess. 13. *cap. 1. de reform.* ubi statuitur non licere appellare ab Ordinariis locorum ante sententiam definitivam ratione gravaminis per interlocutoriam impositi, nisi interlocutoria talis esset, à qua etiam de jure civili daretur appellatio.

3to. De jure communi etiam in causis minimis appellationi locus est. *cap. de appellationibus. 11. h. t.* vetuntamen de jure particulari certa summa, infra quam in minoris valoris causis appellatio non admititur, in quolibet Dicasterio est determinata. 4to.

4to. De jure communi tam in criminalibus quam civilibus datur appellatio. *can. liceat. 20. caus. 2. q. 6. cap. cum sit. 5. §. praterea. h. t.* ast de consuetudine in nostra Germania in causis criminalibus capitalibus reprobatur appellationis beneficium.

5to. A legitima correctione, quæ fit regularis disciplinæ gratiâ, non datur appellatio: quia remedium appellationis non ideo est inventum, ut alicui à religionis & ordinis observantia exorbitanti debeat in sua nequitia patrocinium exhibere. *cap. ad nostram. 3. h. t.* ita nec Clericus sæcularis à disciplina ecclesiastica appellare potest. *cap. reprehensibilis. 26. h. t. & Trident. sess. 13. de reform. cap. 1.* in causa visitationis & correctionis prohibet appellationem. Si tamen Superior in corrigendo excedat, gravatus appellare non prohibetur. *cap. de Priore 31. h. t. cap. irrefragabili. 13. de offic. Ordinar.* quæ ordinariè non impedit, aut executionem sententiæ suspendit, *Trident. sess. 22. de reform. cap. 1. & sess. 24. de reform. cap. 10.* sed solum devolutivum habet effectum; excessus autem ille, ob quem appellatum in libello appellationis non solum exprimens, sed etiam cum non præsumatur, probandus incumbit appellanti.

6to. A sententia excommunicationis, aut interdicti post latam sententiam non datur appellatio effectum habens suspensivum. *cap. ad hac. 37. h. t. junct. Gloss. V. interdictum. cap. is cui. 20. de sent. excom. in 6.* Quapropter Judex, qui excommunicavit appellatione non obstante ad denuntiationem procedere potest. *cap. pastoralis. 53. §. verum. h. t.* appellatio tamen
R. D. Schnorrenberg Instit. J. Can.

à censurato interposita devolutivum obtinet effectum.

7^{imo}. In causis notoriis non admittitur appellatio. *cap. pervenit. 13. cap. consuluit. 14. h. t.* attamen à declaratione notorii bene appellatur; Est autem aliquid notorium 1mo, per facti evidentiam. *cap. cum olim. 24. de V. S.* 2do per judicialem rei confessionem. *cap. Romana. 3. §. si autem. h. t. in 6.* 3° per sententiam condemnatoriam, quæ in rem judicatam transit. *cap. sin. de cohabit. Cleric. & mulier.*

8vo. Contra executionem juris non datur appellatio. *cap. consuluit. 29. h. t.* Unde Religiosi à suis statutis & legibus appellandi non habent facultatem. *cap. quia nos 32. de probation. nec reus à pœna per legem definita. Gloss. in cit. cap. quia nos. V. in communi capitulo.*

9no. A sententia Judicis causam jurejurando decidentis appellare nequit is, qui juramentum detulit, bene tamen ille, cui juramentum delatum, quod ex rationabili causa admittere noluit, & ideo condemnatus fuit. *L. generaliter. 12. §. sin autem. C. de reb. cred.* cum enim sponte viam illam ad causæ elegerit decisionem, meritò illi appellationis negatur refugium.

10mo. De jure à sententia in possessorio laxa non datur appellatio, jus tamen canonicum in possessorio appellare concedit. *cap. ad sedem. 15. de restit. spol. cap. significaverunt. 36. de test. Clem. unic. de sequest. possess. & fruct.* Aliqui distinguunt inter possessorium in summarissimo, in quo appellatio non admittitur, & possessorium ordinarium, in quo locus est appellationi.

11mo. Tertio ab una eademque sententia sive definitiva sive interlocutoria

appellare non licet. *cap. sua nobis. 65. h. r.* quia Judices toties gravasse non est verisimile.

Quæres sextò. An à Judice delegato, cui facta commissio cum hac clausula: *Appellatione remota*; valeat appellatio?

32. De hac clausula agitur in *cap. pastoralis. 55. h. r.* & sequentes obtinet effectus. Primò. Judex, à quo appellatur, hujusmodi appellationi deferre non tenetur: quia talis appellatio Judicis à quo jurisdictionem non suspendit, sed sententiam suam, antequam appellatio à Judice ad quem recepta fuerit, executioni mandare potest. *cap. pastoralis. 28. §. præterea. de offic. delegat.*

2dò. Huic non deferens appellationi non punitur, nec incidit in pœnam. *can. decreto. 11. caus. 2. q. 6.* cum non peccet, qui legis aliquid facit autoritate. *can. qui peccat 40. caus. 23. q. 4.*

3tid. Illa, quæ à Judice à quo interposita, & nondum recepta fiunt appellatione, attentata non sunt, ideoque per viam attentati & nullitatis non sunt revocanda; quia ex quo per talem appellationem jurisdicção suspensa non erat, gesta tenuerunt, quamvis à Superiore per viam querelæ valeant revocari. Econtra non obstante hac clausula: *appellatione remota*: datur appellatio 1mò, in omni casu, in quo factum aliquod pro gravamine à Jure agnoscitur. Sunrque exempla in *cap. postremo. 36. cap. ex parte. 47. h. r.* ac plura referuntur à *Gloss. in cap. pastoral. 53. h. r. V. expressè.* 2dò, à sententia interlocutoria licitè adpellatur, 3tid. Tertius quoque, cujus interest, appellare potest, 4tid. Clausula hæc supplicationem

ad Superiorem, aut restitutionis in integrum petitionem non impedit. Porrò in causis Ecclesiasticis solus Summus Pontifex, & in profanis solus Imperator aut Princeps Superiorem non agnoscens causam cum hac clausula: *appellatione remota*: committere potest. *cap. Super questionum. 27. §. si verò. de offic. deleg.*

Quæres septimò. A quo Superiore appellandum?

32. Regulariter ab omni Judice, qui sententiam tulit, appellari potest, sive sit ordinarius sive delegatus, sive communi partium consensu electus, sive de mutua voluntate illius prorogaverint jurisdictionem. *cap. causam. 14. de sent. & rejudic.* licet enim partes approbaverint Judicem, non tamen approbaverunt sententiam, contra cujus gravamen sibi appellationis reservârunt remedium. Excipiuntur casus sequentes: 1mò à Judice Superiorem non agnoscente appellare non licet. *can. ipsi sunt. 16. can. cuncta. 17. caus. 9. q. 3.* quia de essentia appellationis est, ut sit ad Superiorem, ergo ubi non est Superior, non est appellatio. 2dò. Ab eo, qui non Judex, sed merus sine causæ cognitione executor est, nisi fines mandati excedat, appellari nequit. *cit. cap. super questionum. 27. §. verum. de offic. deleg.* non enim ille, sed Principalis, qui executionem mandavit, gravate dignoscitur. 3tid. A sententia Arbitri compromissarii à partibus electi non appellatur: aliud est de Arbitro Juris. *cap. ab Arbitris 11. de offic. deleg. in 6.*

Quæres octavò. Ad quem Superiorem appellandum?

32. Appellatio ad immediatum Judicis

cis prioris Instantiæ Superiorem est faci-
enda; sic à Sententia Archidiaconi ad
Episcopum, ab Episcopo ad Archi - Epi-
scopum fit appellatio. *cap. dilecti, 66. h. r.*
Excipiuntur casus sequentes: *Primò*, In
causis ecclesiasticis immediatè ad Sum-
mum Pontificem appellare licet. *can. ideo*
10. can. si quis putaverit. 15. caus. 2. q. 6.
propter Sedis Apostolicæ reverentiam,
quæ cum quolibet inferiore Judice con-
currit Aliud est in foro sæculari, in quo
ordo & gradus appellationis indistinctè
est observandus. *L. Imperatores. 21. ff. de*
appellat. 2dò, Ab Officiali vel Vicario
Episcopi non ad ipsum Episcopum, sed
ad ejus Superiorem est appellandum. *cap.*
Romana. 3. h. r. in 6. quia tribunal Epi-
scopi & ejus Vicarii Generalis idem est.
cap. non putamus. 2. de consuet. in 6. & uni-
versim ab eo, cui quis jurisdictionem su-
am mandavit, ut Judex vel Præfectus,
quem Princeps territorium habens suo
tribunali præfecit, non ad ipsum man-
dantem, sed ad ejus Superiorem est pro-
vocandum. *L. 1. ff. quis & à quo appelletur.*
3rdò, Ad Legatum Papæ in Provincia
omissis Judicibus intermediis appellari
potest: ille enim, cum Papæ vices in
Provincia gerat, cum omnibus Provincia
sua Ordinariis concurrat. *cap. Legatos. 2.*
de officio Legati in 6. *4dò*, Pupilli & aliæ
personæ miserabiles à quovis inferiore
Judice ad summum Principem immediatè
recurrere possunt. *L. unic. C. quan-*
do imperator. inter pupill. 5rdò, Si Judex
intermedius palam denegat justitiam,
vel apertè sit inhabilis, aut absit, ad me-
diatum Superiorem provocare licet. *6to*.
Demum de Jure canonico de appellatio-

nis non est substantia, ut fiat ad imme-
diatum Judicis à quo Superiorem, sed
ad mediatum valet appellatio, si pars ad-
versa vel appellata nihil opponat, hoc
ipso enim quo non excipit, in jurisdic-
tionem consentire censetur.

Quæres nonò. Quâ formâ appellan-
dum?

R. Forma appellationis consistit in
duobus. *Primò* in observantia fatalium,
2dò in modo appellandi. Fatalia sunt
tempus, quo elapso appellandi expirat
facultas. Hoc quadruplex est: 1. Pri-
mum tempus interponendæ appellatio-
nis tam de Jure canonico quàm civili sunt
10. dies à die latæ sententiæ vel facti gra-
vaminis computandi. *cap. quod ad con-*
sultationem. 15. de sentent. & re judicat. cap.
significaverunt. 36. de testib. junct. Gloss. V.
decem dies. Hoc decem dierum tempus
utile est, ideoque à die scientiæ latam esse
sententiam currit.

2dum Tempus est petendi & recipien-
di Apostolos. A Jure vocantur Apostoli
literæ dimissoriæ, quas Judex à quo ad
Judicem ad quem dirigit in testimonium
interpositæque appellationis fidem. Hoc
tempus utroque Jure 30. dies complecti-
tur à notitia latæ sententiæ numerandos,
infra quos si Apostoli non petantur, ap-
pellationi renuntiatum, & causa cen-
setur esse deserta. Apostoli ab appellante
ejusque expensis instanter, instantius, in-
stantissimè sunt postulandi. *Clementin.*
quamvis. 2. h. r. & Judex à quo petenti
Apostolos extradere tenetur; adeo ut si
debitè requisitus non tradat, sed in causa
ulterius procedat, processus sit nullus.
cap. ut super. 4. h. r. in 6. Hodie in Ca-

Bbbb 2 mera

mera Imperiali non est in usu hæc Apostolorum petitio, sed quando condemnatus suam appellationem per libellum Judici à quo proponit, is appellationem vel admittit, vel rejicit; si admittit, acta primæ petuntur instantiæ, quæ ad superiorem Judicem deferuntur, in quorum petitione etiam tempus 30. dierum observatur; si appellationem rejicit, appellans Superiorem simpliciter adit, & coram eo per libellum appellationem non esse admissam conquireritur: Judex superior ab inferiore petit informationem, quare appellationem non admiserit, & simul inhibet, ne sententiam exequatur.

3^{ium} Tempus introducendæ appellationis, hoc est: Apostolos Judici ad quem præsentandi continet lex menses, qui non à die latæ sententiæ, sed interpositæ appellationis currunt. *L. tempora. 2. C. de temporib. appellat.* quod tamen tempus à Judice ex causa justa restringi potest.

4um Tempus appellationis prosequendæ de Jure communi annus est, ex causa rationabili biennium, ita tamen, ut à Judice à quo brevius tempus ad appellationem prosequendam præfigi possit. *cap. cum sit. 5. cap. ad aures. 33. h. t.* Si intra illud tempus appellans appellationem non prosequatur, eam deseruisse censetur. *Clement. sicut. 3. h. t.* Annus vel biennium non currit legitimè impedito. *cap. ex ratione. 8. h. t.* Modus appellandi duplex est: primus fit vivâ voce, stante pede, coram Judice à quo adhuc pro tribunali sedente, & sententiam promulgante. Hic modus servatur, quando à definitiva sententia appellatur.

cap. 1. h. t. in 6. nec tunc causam gravaminis specificare, nec nomen Adversarii aut Judicis exprimere necesse est, sed sufficit dicere: *Appello.* Secundus modus fit per scripturam, aut appellationis libellum Judici à quo porrectum, de cujus substantia est, ut contineat, quis, à quo Judice ad quem, in qua causa appellet, & si appellatio ab interlocutoria fiat sententia, requiritur, ut in libello appellatorio causa gravaminis exprimatur, & quidem talis, quæ si foret probata, legitima reputari deberet. *cap. ut debitus. 59. h. t.*

Quæres decimò. Qui appellationis effectus?

1us. Appellationis effectus sunt, *primò.* Appellatio interposita, sive illa à Judice superiore recepta, sive à Judice inferiore approbata sit sive non, officium & jurisdictionem Judicis à quo suspendit, ita, ut ab eo in causa ulterius procedi nequeat, & si Judex, appellatione non attentâ, ulterius procedere præsumserit, id ante omnia per Judicem superiorem revocandum est ac rescindendum, cum hac inter appellationem ab interlocutoria & definitiva differentia, quòd appellatio à definitiva manus Judicis à quo statim liget, ejusque jurisdictionem suspendat, ut ad executionem procedere non valeat: appellatio verò ab interlocutoria etiam quidem jurisdictionem à quo suspendit, ut in causa principali nihil agere possit; attentata tamen medio tempore non aliter revocantur, nec priùs inhibitiō concedenda, quàm si appellans causam gravaminis in appellatione expressam probaverit. *cap. non solum. 7. h. t. in 6.* Deinde

inde post interpositam à sententia interlocutoria appellationem Judex à quo gravamen emendare potest, quo facto Judex ad quem ulterius in causa procedere impeditur, quia gravamen jam sublatum; sententia definitiva revocari nequit, cum Judex jam suo functus sit officio.

2da. Appellatio devolutivum habet effectum, eo quod causam, in qua appellatum, cum suis accessoriis ad superiorem devolvat, eique in ea cognoscendi & procedendi tribuat potestatem. *Cap. dilectis. 55. h. r.* Appellatio ab interlocutoria quandoque etiam ipsam causam principalem ad Judicem ad quem devolvit, videlicet, si bene appellatum esse constiterit: ne gravatus remittatur ad gravantem. *Cap. ut debitus. 59. h. r.* Si verò malè appellatum constiterit, tunc causa principalis devolvitur eo tantum casu, quo Judex inferior appellationi detulerit, cum per talem delationem à se abdicaverit jurisdictionem. *Cap. cum Appellationibus. 5. h. r. in 6.*

3ta. Appellatione pendente nihil est innovandum, sed omnia in eo statu, in quo tempore introducendæ vel introductæ erant appellationis, quamdiu illa cognoscitur, manere debent, & Judex appellationis omnia, quæ medio tempore inter sententiam latam & appellationem interpositam facta fuerant, revocet, necesse est, cum ab incompetente facta sint Judice; si autem partes pendente appellatione quid tentent, distinguendum est: si pars appellans aliquid, quod immediate sit contra appellationem, agere præ-

sumat, ut si appellatione pendente adversarium possessione, de qua lis est, spoliare ausa fuerit, appellationem deseruisse censetur, & sententia Judicis, à quo appellatum, transit in rem judicatam: si attentata appellationi non sunt contraria, vel pars appellata pendente appellatione aliquid innovavit, ea per Judicem appellationis cassanda, & attentans in expensas est condemnandus.

Quæres undecimò. Quod negato vel cessante appellationis medio superest remedium?

2. Superfunt tria. 1mo. Supplicatio, per quam allegatà læsione sive gravamine à Principe petitur, ut sententia contra supplicantem lata ex mera gratia & benignitate Principis retractetur. Cum enim quandoque ordinarium appellationis remedium gravato non competat, æquum est, ut extraordinario supplicationis medio eidem succurratur. 2da. Beneficium revisionis, à supplicatione differens, quod supplicatio sententiæ non suspendat executionem, revisio verò suspendat, donec causà cognitâ constare possit, an rescindenda & reformanda, an confirmanda sententia. 3ta. Remedium restitutionis in integrum. De hoc titulo sequenti plenius agemus.

Quæres duodecimò. Quid est confirmatio?

2. Est sententiæ ab inferiore Judice latæ approbatio. Sententiam enim, à qua appellatum, Judex appellationis vel reformat dicendo: *Bene appellatum, & male judicatum*, vel confirmat pronuntians: *Bene judicatum, & male appellatum*.